

POSTANOWIENIE

26 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Paweł Grzegorzczuk

na posiedzeniu niejawnym 26 czerwca 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa C.B. i G.W.

przeciwko Gminie W.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej C.B. i G.W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy

z 9 listopada 2023 r., II Ca 1173/22,

1. odrzuca skargę kasacyjną;

2. oddala wniosek pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Powódki C.B. i G.W. wniosły skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 9 listopada 2023 r. zmieniającego, na skutek apelacji pozwanej Gminy W., wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 21 września 2022 r. przez oddalenie dwóch powództw o zapłatę wytoczonych przez powódki przeciwko Gminie W.. W skardze kasacyjnej jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazano kwotę 52 159 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w procesie w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu

zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Z materiału sprawy wynikało, że powódki wytoczyły dwa powództwa, domagając się od pozwanej w pierwszym pozwie zapłaty kwot po 15 769, 34 zł z ustawowymi odsetkami, w drugim zaś kwot po 26 305, 54 zł z ustawowymi odsetkami. Sprawy te zostały połączone na podstawie art. 219 k.p.c. (k. 500).

Wyjaśniając zakres zaskarżenia, powódki zasadnie wskazały, że przy ocenie dopuszczalności skargi kasacyjnej od wyroku kończącego postępowanie, w którym doszło do połączenia spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia na podstawie art. 219 k.p.c., wartość przedmiotu zaskarżenia w każdej z tych spraw nie sumuje się, a dopuszczalność skargi kasacyjnej podlega ocenie w każdej z połączonych spraw z osobna, stosownie do wartości przedmiotu zaskarżenia właściwej każdej z tych spraw (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2018 r., II CSK 186/18 i z dnia 28 marca 2023 r., III CZ 334/22 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2019 r., II CSK 383/18). Pozostawienie poza zakresem zaskarżenia skargą kasacyjną rozstrzygnięcia co do roszczeń objętych pierwszym powództwem nie pozwalało jednak uznać wniesionej skargi kasacyjnej za dopuszczalną. Powódki nie dostrzegły bowiem, że współuczestnictwo materialne traktowane jest w postępowaniu kasacyjnym w sposób zbliżony do współuczestnictwa formalnego. Na etapie postępowania kasacyjnego każdy ze współuczestników materialnych, podobnie jak każdy ze współuczestników formalnych, ma bowiem własny, samodzielny interes w zaskarżeniu prawomocnego wyroku, co sprawia, że więź prawna wiążąca współuczestników materialnych ulega istotnemu osłabieniu. Jeżeli zatem wartość przedmiotu zaskarżenia w odniesieniu do każdego ze współuczestników materialnych, niebędących współuczestnikami jednolitymi, nie przekracza dolnego progu dopuszczalności skargi kasacyjnej, to skarga kasacyjna jest niedopuszczalna (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2005 r., I PZ 35/04, OSNP 2006, nr 1-2, poz. 15, z dnia 26 listopada 2009 r., I CZ 78/09, z dnia 9 listopada 2011 r., V CSK 54/11, z dnia 10 stycznia 2018 r., I CZ 137/17, z dnia 19 stycznia 2018 r., I CZ 148/17, z dnia 24 stycznia 2020 r., IV CSK 488/19, OSNC 2021, nr 2, poz. 12 i z dnia 14 lipca 2022 r., I CSK 1366/22).

In casu, wskazana w skardze kasacyjnej kwota 52 159 zł odpowiadała sumie kwot, co do których Sąd Rejonowy uwzględnił drugie z połączonych powództw, zasądzając na rzecz każdej z powódek kwotę 26 079, 48 zł z odsetkami określonymi w sentencji, a Sąd Okręgowy – na skutek apelacji pozwanej – zmienił wyrok Sądu Rejonowego i powództwo to oddalił. Współuczestnictwo materialne między powódkami nie oznacza jednak, że wartość przedmiotu zaskarżenia należało określić jako sumę kwot, co do których Sąd Okręgowy oddalił powództwo, zmieniając zaskarżony apelację wyrok. Skoro w odniesieniu do każdej z powódek z osobna wartość ta była niższa niż 50 000 zł, skargę kasacyjną należało uznać za niedopuszczalną *ratione valoris*, co prowadziło do jej odrzucenia.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego oddalono, zważywszy, że w odpowiedzi na skargę kasacyjną nie dostrzeżono jej niedopuszczalności ani nie poczyniono w tej materii żadnych wywodów, ograniczając się do wniosku odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie jej oddalenie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2020 r., I CSK 705/19).

(K.G.)

[a.ł]